

Muligvis har noget lignende gjort sig gældende for Højres Vedkommende, saa at man ogsaa der har foretrukket snarere denne Regering end andre. Vi sidde altsaa paa den Maade i Henhold til en Art Ligevægtsprincip: alle holde paa os, det synes vel, som om vi ere en Mindretalsregering, men vi have ved alle Afstemninger hele Folketinget med os. Man ønsker fra alle Sider, at vi skulle blive siddende, og i saa Tilfælde ville vi naturligvis ikke vægre os ved at beholde Magtens Tøjler.

Den ærede Ordfører talte altsaa om Muligheden af nye Skatter og om, at jeg har sagt, at jeg ikke vilde foreslaa nye Skatter. Ja, jeg har sagt, og man vil sikkert finde det i mine Udtalelser, at naar man lever under saadanne Depressionstilstande her i Landet som for Øjeblikket, var det umuligt at paalægge nye Skatter, men jeg har virkelig aldrig villet binde mig for Fremtiden paa dette Punkt. Jeg kan se lige saa langt paa dette Punkt som den ærede Ordfører, tænker jeg, og jeg kan ogsaa forstaa Muligheden af, at Staten maa have nye eller andre Skatteindtægter. Det afhænger af, hvor længe de nuværende finansielle Forhold vare. At man ikke vil gaa til nye Skatter i Aar, er dog vist den ærede Ordfører og hans Venner enige med mig om, og at man heller ikke vil planlægge nye Skatter næste Aar under Depressionstilstande, kan man vist ogsaa være enig om. Men naar jeg ikke kan sige andet i dette Øjeblik, synes jeg, det er rigtigt af Regeringen, at den erklærer: Vi have ikke i Sinde nu at paalægge nye Skatter. Naar man ikke vil det, og naar Sparsommelighedsprincippet ikke kan gennemføres eller i alt Fald viser sig nærmest i Smaating med de nuværende, gældende Love, har man ingén anden Udvej til at hjælpe Staten i vanskelige Tider end at stifte Laan. Det Laan, som muligvis stiftes i disse Dage, er endelig et Laan, for hvilket et tidligere Laan skal betales. Den ærede Ordfører har altsaa ikke Lov til at tale om flere Laan i den Forstand. Hvis der nu skulde stiftes Laan, vil det sige, at det midlertidige Laan kommer ud af Verden. Saa vil altsaa Ministeriet Neergaard have stiftet et Laan og Ministeriet Zahle et, saa at det nuværende Ministerium ikke er mere Specialist i at stifte Laan end den ærede Ordfører, da han var Konseilspræsident.

Den ærede Ordfører spurgte saa, hvorledes vi vare stillede overfor den Finanslov, som skal komme, Finanslovsforslaget for 1911—12, som han haaber, den

nuværende Regering skal forelægge til Oktober. Han søgte der at vise, at vi vilde komme til at forelægge en Finanslov, som med Hensyn til Militærudgifter vil være større end den, vi nu skulle vedtage for næste Aar. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at de 6 Mill. Kr. kun er en Udsættelse, og følgende komme de tilbage. Det er urigtigt at den ærede Ordfører at sige dette, for han maa vide, at det er paa dette Punkt, vi skulle slaas, nemlig om, hvorledes Finansloven for 1911—12 skal se ud. (*Ordføreren* [N. Neergaard]: Nej!) Jo, det maa den ærede Ordfører virkelig lade mig bestemme, havde jeg nær sagt. Det, hvorom vi skulle slaas, er netop, hvorledes Finanslovsforslaget for 1911—12, som skal forelægges af Regeringen, hvis den bliver siddende, skal se ud, og jeg forsikrer den ærede Ordfører, at den vil komme til at se helt anderledes ud, end han tænker sig, for der vil ikke findes de Militærbevillinger derpaa, som den ærede Ordfører venter sig. (Afbrydelse). Nej, de ville ikke findes, men det er det, vi skulle slaas om, netop Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal regeres militært eller civilt — kort og godt, ikke andet. Hvis der skal blive Penge til de Militærudgifter, som forestaa, maa der sikkert nye Skatter til og meget større end de, den ærede Ordfører foreslog i Fjor Sommer, og saa maa man gaa ind paa Beparelser paa alle civile Omraader. Men det er ikke den nuværende Regerings Opgave at gøre det.

Naar den ærede Ordfører undrer sig over, at vi ikke have foreslaaet større Nedsættelser paa Finanslovsforslaget, og henviser til, at der er sket Tilgang paa de overordentlige Udgifter paa Statsbanevæsenet o. s. v., vil jeg sige, det er fuldkommen i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget. Jeg sagde, at vi ikke havde til Hensigt at spare paa de produktive Omraader, idet vi ansaa det for at være urigtigt, ja endog skadeligt, naar vi netop vare i en saa trang økonomisk Tilstand her i Landet, og der herskede megen Arbejdsløshed og i høj Grad trængtes til, at Staten gav saa meget Arbejde ud til Befolkningen som muligt, og det er det, vi have gjort. Vi have foreslaaet netop med Hensyn til Jernbanebygning og paa andre saadanne Omraader nye Arbejder satte i Gang, og gamle Arbejder fortsatte stærkere, end der først var foreslaaet, og det have vi kunnet gøre uden at komme ud over de Rammer, som det ærede Med-